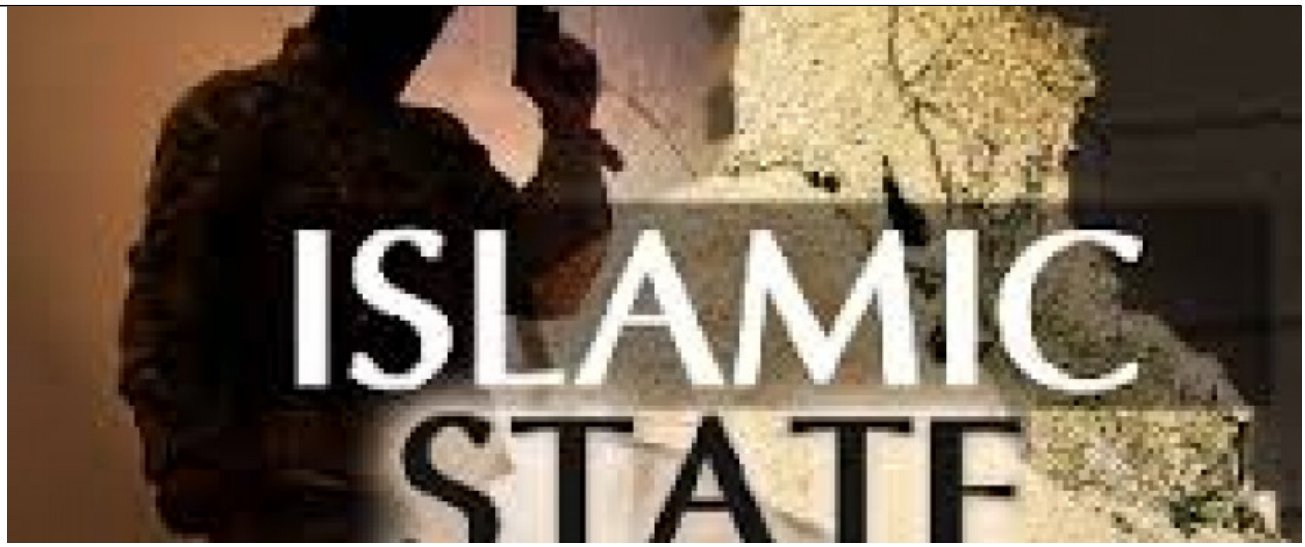

„Magyar út” Bengáziban

2015 március 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az elmúlt hét diplomáciai híre, hogy Szijjártó Péter magyar külügyminiszter segítséget ajánlott Ausztriának egy 39 éves osztrák férfi a felkutatására, {...}

{...} akit az Iszlám Állam fegyveresei a március hatodikán vittek magukkal a forrongó Líbia közepén elterül? Al-

Ghani olajmez?r?l.

(A lázadók egy cseh állampolgárt, továbbá Fülöp-szigeti és bangladesi munkásokat is elraboltak, feltehet?leg azért, hogy váltságdíjat követeljenek értük.) Magyarország egyel?re még fenntartja a követségét, vagyis, legalább elméletileg, tehet valamit az ügy érdekében. A bécsi külügyminisztérium, mely el?z?leg már felszámolta líbiai képviseletét, megköszönte a magyar közbenjárást.

Mi tagadás, jól jön a megtépázott tekintély? külügyi apparátusnak a szolgálat, amit Szijjártó – viszonzás reményében – fiatal osztrák kollégájának, a 27 éves Sebastian Kurz-nak felajánlott. Kérdés persze, hogy a gyakorlatban van-e esély a sikerre, ugyanis a magyar követség Tripoliban található. A f?várost jelenleg a „Líbia Hajnala” nev? milícia tartja megszállva, és az óriási terület?, ritkán lakott és káoszba süllyedt országban két parlament és két kormány m?ködik. Tripolit az iszlamista Általános Nemzeti Kongresszus (ÁNK) uralja, mely Omár el-Hászit tartja miniszterelnöknek. Nem tudni, hogy ? pontosan hol tanácskozik tizenkilenc miniszterével, ugyanis a népképviseletnek és a minisztériumoknak otthont adó épületeket a polgárháború során kifosztották és felgyújtották. Ugyanakkor a törvényesen megválasztott líbiai parlament és az átmeneti kormány Abdalláh asz-Száni vezetésével a második világháborúból ismert Tobrukba, az egyiptomi határ mellé települt át, és külföldi katonai segítséget kért a líbiai belpolitikai válság rendezéséhez. Figyelemre méltó körülmény, hogy mivel Tobrukban nincsenek megfelel? épületek a képvisel?k elhelyezéséhez, a politikusok egy tengeri kompon üléseznek, melyet valamelyik görög hajótársaságtól bérelnek. Ugyanakkor sokan a Bengáziban berendezked? Halifa Haftár tábornoktól és seregét?l várják, hogy úrrá lesz a polgárháborús anarchián.

Nem tudni, hogy a Tripoliban maradt magyar diplomaták melyik hatalmi központtal lépnek kapcsolatba az osztrák túsz kiszabadítása érdekében, tekintettel arra, hogy a mintegy hatmillós országban több, mint 1400 fegyveres törzsi milícia m?ködik, és az Al-Ghani olajmez?t megtámadó dzsihadistáknak, a túszaikat el?szeretettel lefejez? Iszlám Állam harcosainak egyik parlamenthez sincs köze. Már az is csodaszámba megy, hogy a tripoli magyar követség még m?ködik, és valamelyik ellen?rizhetetlen fegyveres csoport nem foglalta le magának.

A jobb sorsra érdemes, olajban gazdag Líbiáról olvasva, melyhez a Magyarországot néhány évtizede még szoros kapcsolatok f?zték, eszembe jutott: megvan-e még a „Magyar út” Bengáziban, melyet Losonczi Pál, az elnöki tanács elnöke adott át ünnepélyesen, 1975-es líbiai látogatása során? A 2011-ben csúfos véget ért, de évtizedekig teljhatalmú Moammer Kadhafi elnök, a „Líbiai Arab Szocialista Népi Állam” vezet?je akkoriban többször is járt Magyarországon, a magyarok vasútvonalat terveztek, kórházat építettek, mérnökök, szakmunkások, orvosok és egészségügyi dolgozók ezrei dolgoztak ott. A magyar-líbiai kapcsolatok olyan kiterjedtnek és megalapozottnak t?ntek, hogy Martonyi János, az Orbán-kormány külügyminisztere 2011 decemberében, a Kadhafit megdönt? forradalom és külföldi intervenció után is Tripoliba látogatott, abban a reményben, hogy újjá lehet éleszteni ?ket.

Most úgy t?nik, Magyarország részér?l minden gazdasági és politikai er?feszítés hiábavaló volt. Az „arab tavasz” Líbiában is rémálomba fordult, ugyanúgy, mint Szíriában vagy Jemenben, nem szólva Irakról, ahol az Iszlám Állam kis híján a f?várost, Bagdadot is elfoglalta. Líbia jelenleg súlyos fenyegetést jelent az Európai Unió számára. Kiköt?ib?l százezrével indulnak Itália felé az észak-afrikai menekültek zsúfolt, ócska teherhajókon. Legénységük Szicília partjai felé kormányozza, majd magára hagyja ?ket, és a szerencsétlen emberek, amennyiben nem fulladnak a tengerbe, partot érnek. Az Európai Unió pedig úgy viselkedik, mint a fejét a homokba dugó strucc. Napjainkig sem szabályozta központilag a követend? bánásmódot a területére érkezett, egyértelm?en sem

politikainak, sem pedig gazdaságinak nem nevezhet? menekültekkel. Az EU, minden állásfoglalás és közös program el?l kitérve, arra az államra bízza befogadásukat, melynek el?ször a területére lépnek. Olaszország, Líbia egykori gyarmatosítója olyan problémával került szembe, melynek megoldása meghaladja az erejét.

2011 tavaszán és nyarán az EU tagországainak, Nagy-Britanniának, Franciaországnak és Olaszországnak a légiereje beavatkozott a líbiai polgárháborúba. Ezzel az utolsó pillanatban megakadályozta, hogy a hosszabb ideje dühöng? ?rültként viselked? Kadhafi – akit Reagan amerikai elnök 1986-ban, miután kiderült szerepe a Pan Am utasszállító repül?gépének felrobbantásában, a „Közel-Kelet veszett kutyájának” nevezett – honfitársainak százezreit mészároltassa le zsoldoshadseregével. Napjainkban, amikor az események a lehet? legrosszabbra fordultak az észak-afrikai országban, olyannyira, hogy már a k?olajtermelés is a töredékére zuhant vissza, egyesek felteszik a kérdést: nem volt-e hiba az EU fellépése? Nem lett volna-e jobb hagyni, hogy a diktátor legyilkoltassa országa népességének jó részét? Hiszen a költséges nyugati katonai intervenció csak az Iszlám Állam térnyerését segítette el?, és menekültáradatot indított el, valahogy úgy, ahogy azt végnapjaiban maga Kadhafi is megjósolta…

Az arab világ tragikus fordulatokkal teli sorsának alakulásáért nem hogy általában véve a nyugatot, de az egykori „gyarmatosítókat” sem lehet felel?ssé tenni. Ahogy persze Izraelt és a „világzsidóságot” sem. Sajnos, a válságok „bele vannak kódolva” a Maghreb-országok társadalmaiba és az iszlámba, az uralkodó vallásba, ami ezen a tájon id?tlen id?k óta lehetetlenné teszi az élet- és vagyonbiztonság megszilárdulását, egyáltalán, bármiféle politikai stabilitás kialakulását. Bízzunk azért, hogy id?vel mégiscsak jobbra fordulnak a dolgok Líbiában, és legalább azt az osztrák túszt nem fejezik le a dzsihadisták, akin a magyar Külügyminisztérium megpróbál segíteni.

Pelle János - PhD, egyetemi oktató

www.hirado.hu - Látószög

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

Ajánló